

Голосні наголошенні й ненаголошенні, їх вимова та позначення на письмі

Залежно від того, на який голосний у слові падає наголос, розрізняють наголошенні й ненаголошенні голосні.

В українській мові в наголошених складах голосні вимовляємо чітко: *доля — д[ó]ля, проміння — пром[í]ння, сивий — с[ú]вий, стежити — ст[é]жити*. Чітко вимовляємо й ненаголошенні голосні [a], [o], [i], [y]: *молоко — [молокó]*.

Ненаголошенні [e] та [i] у вимові наближаються одне до одного: *лімон — л[и^є]мón, сидіти — с[и^є]діти*. Звук [o] наближається до [y] перед наголошеними [y] або [i]: *голубка — г[о^у]лúбка, тобі — т[о^у]бі*.

Щоб добре навчитися вимовляти наголошенні [e], [i] та ненаголошенні [e^и] та [и^є], слід проказувати:

Сироїжки грибі хоч граблями гребій.

Правопис слів із ненаголошеними [e], [i]

у корені слова

НЕНАГОЛОШЕНІ ГОЛОСНІ [Е], [И]

можна перевірити
наголосом

змінюємо форму
слова за зразком

*веснá — вéсни
степú — стéп*

не можна перевірити
наголосом

добираємо
спільнокореневе
слово

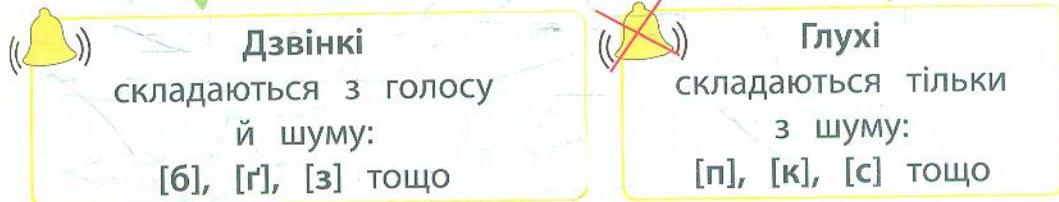
*мирýти — мир
земнýй — зéмлі*

перевіряємо
за орфографічним
словником

*герóй
пирíг*

Дзвінкі та глухі приголосні звуки

ПРИГОЛОСНІ ЗВУКИ

В українській мові 20 дзвінких і 12 глухих приголосних звуків.

Більшість дзвінких і глухих звуків утворюють пари.

